

JEZERA DOBREGA SONCA

Janez Ovsec

ČISTO DEJANJE

Še vedno rasto drevesa,
še vedno cvetijo rože,
a jaz sem odšel.

Vsak dan odhajam
sredi vsakega cveta
in na rob vseh stvari.
Kako se je upognil ta list.
Boli me dotik njegove svile.

Še vedno sem tu
in venem
in venem
po malem
zavedno
vsak dan.

Nekoč bom odšel,
povsem bom v stvareh
in v tvoji roki,
v tesnem objemu.

Ljubil bom, ljubil.
Učil vas bom rasti
in evesti
in evesti,
veneti,
veneti v tišino,
v čisto snovanje.

Nekoč bom odšel
sredi večnega uma,
v sredino stvari.

SMARAGDNE OČI

Potopil se bom v globine morja,
da bom sama voda
povsod in povsod.
Naj me zažge ogenj zvezda,
da bom sama svetloba
na vse strani.
Naj me v množici prezro,
naj me poteptajo kopita konj
odtekajočega časa!
Še prah bom povsod.
In veter bo nosil moja telesa
od skale do skale,
od brezna do brezna,
od zvezde do zvezde.

Mogočno življenje,
nikdar mirujoče,
večno srce atoma,
neuničljivo si v meni.

In jaz sem življenje,
jaz ocean,
temna voda noči.

Prek smrti sem stopil v sredino.

Nisem več eden.
Mnogo nas je,
širokih dlani,
razgaljenih prsi,
odprtih src.
Naše oči so omamna jezera
dobrega sonca.
smaragdne kaplje miru,
skrite line še nekega prostora.

A ne spominjam se več,
samo voda sem, voda
in večno za vsem,
kar obstaja.

NAJ SE NAPIJEM SREDICE

Ti veš, da te ljubim,
Poslej stopam v topli mrak sonca
kakor šepeče srce,
kakor se razpirajo zvezde v neznano.
Z vsemi imeni te kličem,
in čeprav se poznavata,
skrivnostno odhajaš.

Čutim te, ptico v daljavah,
kakor ženo, ki se vase obrne,
kakor moč strasti.

Samo ptica se je sklonila v večnost
in zibelj strasti je v obilju
umrl.

Ah, razpri svojih tisoč cvetov,
razpni svoje žarke,
razkleni svoje naročje!
Naj se napijem sredice tvojega objema,
naj utopim svoj glas v brenčanju čebel,
naj prislonim srce na donenje strun
vseh ljudi!

Naj plešem s stopali device.
Z meči svojih nog
ne stri mojega hrepenenja!
Naj te gledam, kako se oblačiš,
kako si v vseh obrazih,
v vseh srcih,
v vseh naročjih,
vedno isti
v čisti samoti
in z menoj,
vedno edini
in z nami,
ki se smejemo,
plešemo in se igramo
in ti nosimo
vsak dan
svojo bolečino.